

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sapientissima Dei Mvndvm Regentis Gvbernatio; Ex qua
pendent, quæ vulgò in Casv, Fortvna, Fato, Esse Pvtantvr**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1645

§. 6. Omnibus eade[m] esse, in Mundo, Fortunæ pericula; nec quenqua[m]
à communi lege mortalium se se eximiū[m] debere arbitrari.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52314](#)

corruperit. Enumerare omnes fatorum vias longum est. Hoc unū scio; omnia mortaliū opera, mortalitate damnata sunt: inter peritura, viuimus. §. V.

Multa, post casum, altius surgere.

Hac ego atque eiusmodi solatia admoneo Liberali nostro, incredibili quodam patriæ sua amore, flagranti: quæ fortasse consumpta est, ut melius excitaretur. Sepe maiori fortuna locū fecit iniuria; multa ceciderunt, ut altius surgant, & in maius. Tímagenes felicitati urbis inimicus aiebat, Romæ sibi incendia ob hoc unū dolori esse, quod sciat meliora resurrectura, quam arsissent: in hac quoque urbe verisimile est, certaturos omnes esse, ut maiora certioraque, quam amisere, restituantur. Sint utinā diuturna, & melioribus auspicijs in annum longius condita. Nam huic colonia, ab origine sua, centesimus annus est, et as ne homini quidē extrema. Deducta in hanc frequentiam, loci opportunitate, conualuit. Quæ tamen grauisimos casus intra spatiū humanae pertulit senectutis. §. VI.

Omnibus eadem esse, in M undo, Fortuna pericula; nec quenquam à communi lege mortalium se se eximum debere arbitrari.

Itaq₃ formetur animus ad intellectum, pa-
tientiamq₃ sortis suæ, & sciat nihil inausum esse
fortuna. Aduersus imperia illam idem habere
iuris, quod aduersus imperantes: aduersus ur-
bes idem posse, quod aduersus homines. Nihil
horum indignandum est. In eum intrauimus
mundum, in quo his legibus viuitur. Placet?
pare. non placet? quacunq₃ vis, exi. Indignare,
si quid in te inique propriè constitutum est. Sed
si hæc imos summósq₃ necessitas alligat, in gra-
tiam cum fato reuertere, a quo omnia resoluun-
tur. Non est, quod nos tumulis metiaris, &
his monumentis, quæ viam dispara prætexunt.
Æquat omnes cinis, impares nascimur, pares
morimur. Idem de urbibus, quod de urbium in-
colis dico. Tam Ardea capta, quam Roma est.
Conditor ille generis humani, non natalibus nos,
nec nominum claritate distinxit, nisi dum su-
mus. Ubi verò ad finem mortalium ventum est:
Discede, inquit, ambitio: Omnia quater-
ram premunt, si remps lex est. Ad omnia pa-
tienda, pares sumus. Nemo altero fragilior est,
nemo in crastinum sui certior. Alexander Ma-
cedonum rex discere Geometriam infelix cepe-
rat, sciturus, quam pusilla terra esset, ex qua
nimium occupauerat. Ita dico, infelix, ob hoc
quod intelligere debebat, falsum se gerere cognoscens.

men. Quis enim magnus in pusillo esse potest? erant illa, quæ tradebantur subtilia, & diligenti intentione discenda, nam quæ percipere posset vesanus homo & trans Oceanum cogitationes suas mittens? Facilia, inquit, me doce. Cui præceptor: ista, inquit, omnibus eadem sunt, aque difficilia. Hoc puta rerum naturam dicere. Ista, de quibus quereris, omnibus eadem sunt, nulla darifaciliora possunt: sed quisquis volet, sibi ipsi illa reddet faciliora. quomodo? equanimitate.

§. VII.

*Impatientia omnes Casus fieri truculentiores;
patientia autem emendari.*

Quod & alio loco docens, ostendit, impatientiâ plagam fieri luculentiorem. Verba eius sunt: *Aduersus hos muniendi sumus. Nullus, contra fortunam, inexpugnabilis murus est. Intus instruamur. Si illa pars tuta est, pulsari homo potest, capi non potest. Quod si hoc instrumentum, scire desideras? Nihil indignetur, sibi accidere, sciātq; illa ipsa, quibus ladi videatur, ad conseruationem uniuersi pertinere, & ex his esse, quæ cursum mundi officiumq; consummant. Placeat homini, quidquid Deo placuit: ob hoc seipsum suāq; miretur, quod non potest vincī, quod mala sub se tenet; quod rā-*

Idem lib.
1. epist.
74.